

هشدار وزیر ارشاد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با انتشار پیامی در شبکه ایکس دربارہ نظام دوگانه ارائه مجوز برگزاری تجمعات هشدار داد. ایسنا ضمن اشاره به این خبر افزود، سیدعباس صالحی در این پیام نوشت: «از مسائلی که هم چنان لاینحل است، نظام دوگانه در برگزاری تجمعات و راهپیمایی هاست که اگر نیاز به مجوز دارد، برای همه و اگر نیاز به مجوز ندارد هم برای همگان باشد. در شرایط خاص کنونی، روشن و قاطع باید تکلیف را روشن کرد. از بالاتکلیفی نفوذ یا هرج و مرج برمی خیزد، مراقب باشیم.» سیدعباس صالحی هم چنین روز پنجشنبه، ۲۱ فروردین ماه در مراسم افتتاحیه ساخت آن چه «بزرگترین پردیس فرهنگی، هنری و آموزشی خاورمیانه در جوار بوستان هنرمندان» خوانده می شود، حاضر شد و به نکاتی از جمله لزوم اصلاح هر چه سریع تر وضعیت پیرامونی مجموعه تئاتر شهر اشاره کرد. صالحی هم چنین با اشاره به ۶۰ سالگی تماشاخانه سنگلج از اهمیت توجه به وضعیت ساختمان این بنا که برای روی صحنه رفتن نمایش های ایرانی ساخته شده است، گفت.

پاسخ به گزارش یک تخلف

مدیرعامل پیشین موسسه سینماشهر بایان اینکه خرید تجهیزات فنی سینما در دوران مدیریت او قانونی و با تأیید کتبی اعضای هیئت‌های مدیره و امنای موسسه انجام شده است، هدف از صحبت‌های مطرح‌شده در این مورد را بهره‌برداری سیاسی عنوان کرد. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، هفته گذشته روابط عمومی مؤسسه سینما شهر مطلبی را در اختیار رسانه‌ها قرار داد که در آن گزارشی از دیدار مدیرعامل مؤسسه سینما شهر (حبیب ایل‌بیگی که اواخر آبان ماه سال گذشته جایگزین هاشم میرزاخانی شد) با هیئت‌مدیره اتحادیه مراکز فنی و پشتیبانی تولید سینمایی ایران و بر برخی صحبت‌های حاضران در آن جلسه شرح داده شده بود. در آن گزارش، اظهارات انتقادآمیز هیئت‌مدیره اتحادیه نسبت به عملکرد مدیریت قبلی مؤسسه مطرح و مطالبی درباره بروز تخلف در خرید تجهیزات فنی سینما درج شده بود. هاشم میرزاخانی اما با طرح این ادعا که «جلسه مذکور سال گذشته برگزار شده و انتشار گزارش آن در این روزها با بهره‌برداری سیاسی انجام شده»، برای برگزاری جلسه‌ای با مدیران فعلی سینما اعلام آمادگی کرده است.

جریمه کارگردان متهم به آزار

جیمز توپاک، کارگردان ۸۰ ساله آمریکایی که از اولین مردان هالیوودی بود که با به‌راه آنتان جنش #MeToo از او شکایت شد، به پرداخت ۱/۶۸ میلیارد دلار به ۴۰ زن برای تجاوز و انواع سوءاستفاده جنسی محکوم شد. مهر ضمن اعلام این خبر به نقل از هالیوود ریپورتر نوشت، این کارگردان متهم به تجاوز جنسی فراگیر در طول چهار دهه بود و با برگزاری جلسات تمرین، از زنان جوان به پنهان بحث درباره نقش‌های بالقوه فیلم سه‌استفاده می کرد. هیئت‌منصفه دادگاه نیویورک ۲۸۰ میلیون دلار به‌عنوان غرامت و ۱/۴ میلیارد دلار به‌عنوان جریمه تنبیهی را حق این زنان دانست تا توپاک را به‌دلیل رفتارهای مخرب مجازات کند. توپاک، نویسنده‌ی کارگردانی فیلم‌هایی چون «سیاه و سفید» (۱۹۹۹)، «نود دختر و یک پسر» (۱۹۹۸) و «زندگی خصوصی یک زن مدرن» (۲۰۱۷) را برعهده داشت و برای نوشتن فیلمنامه «باگزی» (۱۹۹۱) با بازی وارن بیتی، نامزد دریافت جایزه اسکار شد.

نوجوانی از دست‌رفته

درباره مینی سریال درامی که واکنش بینندگان و سیاستمداران را برانگیخته است

یاسمن طاهریان گزارشگر هم‌میهن

«نوجوانی» ماجرای است که با به‌تصویر کشدن ذهن پسر بچه‌ها، وحشت را به جان تمام پدر و مادرهایی می‌اندازد که فرزند ۱۰ تا ۱۴ ساله دارند؛ داستانی غم‌انگیز که بیشتر درباره از دست‌رفتن نوجوانی است. این مینی‌سریال درام با حمله نیروهای پلیس مسلح شروع می‌شود که در ورودی خانه‌ای معمولی را می‌شکنند تا جیمی میلر، پسر ۱۳ ساله را مقابل چشمان پدر و مادر وحشت‌زده‌اش، به اتهام قتل دستگیر کنند. با اینکه در ابتدا به‌نظر می‌رسد اشتباه بدی رخ داده اما خیلی زود حساب کاربری جیمی در اینستاگرام سرخ‌هایی را فراهم می‌کند که تمام بزرگسالان از جمله پلیس، خانواده و معلم‌های مدرسه از آن غافل مانده بودند؛ اینکه قرار گرفتن در معرض جوامع زن‌ستیز آنلاین می‌تواند عامل قتل هم‌کلاسی جیمی باشد.

▼ ایده نوجوانی

این مینی‌سریال درست در هفته‌ای منتشر شد که کایل کلیفرد ۲۶ ساله، سرباز پیشین بریتانیایی با استفاده از یک کمان زنبورکی و یک چاقو، سه زن از یک خانواده را به قتل رساند. تحقیقات نشان دادند که او در فضای مجازی یادگست‌های زن‌ستیزانه را جست‌وجو کرده و چند ساعت پیش از قتل ویدئوهای اندرو تیت، اینفلوئنسر و بوکسور سابق که ایده‌های جامعه مردستانی را ترویج می‌کند، تماشا کرده بود. «مردستان» مجموعه متنوعی از فضاهای دیجیتال مانند پلتفرم‌ها، اینفلوئنسرها، وب‌سایت‌ها، وبلاگ‌ها و پلتفرم‌های آنلاین است که مردانگی، زن‌ستیزی و مخالفت با فمینیسم را ترویج می‌کند.

استیوان گراهام، تهیه‌کننده اجرایی و یکی از نویسندگان «نوجوانی» است که خود، نقش پدر جیمی را بازی می‌کند. ایده اصلی این مینی‌سریال زمانی به ذهن گراهام رسید که موجی از اخبار مربوط به جنایات خشونت‌آمیز و دلخراش، بریتانیا را فرا گرفته بود. سال ۲۰۲۱، پسری ۱۴ ساله در لیورپول، شهر زادگاه گراهام، با ضربات چاقو او آوایت ۱۲ ساله را به قتل رساند. سال ۲۰۲۳، ایلین ۱۵‌ساله، با چاقوی آشپزخانه حسن سنتامو، مقابل مرکز خرید کرویدون در جنوب لندن مورد حمله قرار گرفت. گراهام به روزنامه گاردین می‌گوید: «با خودم فکر کردم: چه اتفاقی دارد می‌افتد؟ چرا به اینجا رسیدیم؟ چه اتفاقی برای جامعه ما افتاده؟» بنابرین او به همراه جک تورن، فیلمنامه‌نویس برجسته تصمیم گرفت درام تکان‌دهنده‌ای را بسازد که چرا پسرها چنین اقدامات افراطی‌ای را علیه دختران انجام می‌دهند. نتیجه آن، ماجرای تکان‌دهنده اما بی‌غل و غش «نوجوانی»، مینی‌سریالی چهار قسمتی است که نشان می‌دهد، زندگی خانواده جیمی چگونه پس از بازداشت او به اتهام قتل هم‌کلاسی‌اش، دچار فروپاشی می‌شود.

سوزه «نوجوانی» افزایش جرم و جنایت با ضربات چاقو را در کف خیابان‌های بریتانیا هدف قرار داده است. به گزارش گاردین، در یک‌دهه گذشته تعداد نوجوانان بریتانیایی که با اجسام تیز یا چاقو کشته شده‌اند ۲۴۰ درصد افزایش داشته است. در سطح فرهنگی، این مینی‌سریال درباره آزار و اذیت سایبری، نفوذ زیان‌بخش شبکه‌های اجتماعی و فشار بیش از حدی است که پسر بچه‌ها امروز در بریتانیا احساس می‌کنند. خشم مردانه، مردانگی سمی و زن‌ستیزی آنلاین. «نوجوانی» فقط یک داستان باورپذیر نیست، واقعیتی اجتناب‌ناپذیر است. آنچه این سریال را واقعی‌تر نشان می‌دهد همان‌گونه که اشلی والترز، بازیگر مرد در نقش بازپرس می‌گوید این است که زمانی که دوربین روشن می‌شود، هیچ چیزی آن را متوقف نمی‌کند تا آن را از حالت سریال خارج کند و بیشتر شبیه به تئاتری باشد که در کنار آن دوربینی قرار دارد و بازیگران را دنبال می‌کند.

گراهام در این مینی‌سریال، فضا را برای درخشش دیگر بازیگران باقی می‌گذارد. اشلی والترز در نقش لوک باسکومبی، بازپرس اصلی پرونده، پیش از این قصد خداحافظی با بازیگری را داشت تا فعالیت‌های خود را پشت دوربین ادامه دهد اما «نوجوانی» نظر او را تغییر داد؛ به‌ویژه به این دلیل که شخصاً در نوجوانی مردی را می‌شناخت که به‌دلیل حمل سلاح به ۱۸ ماه زندان محکوم شده بود. او اعتراف می‌کند که هنگام خواندن فیلمنامه «بیشتر شب‌ها گریه کرده‌ام». «نوجوانی» همچنین اولین تجربه بازیگری اوون کوپر ۱۵ ساله است که نقش جیمی را بازی می‌کند. او هم‌زمان از نوجوانی تودل برو به شخصیتی ترسناک، پسر بچه‌ای گمراه و یک مرد جوان عصبانی تبدیل می‌شود. امیلی پییز هم نقش خواهر بزرگتر را بازی می‌کند که با خرد بی‌سروصدای خود به هسته‌ای تبدیل می‌شود که خانواده از هم‌پایشیده‌اش را کنار هم نگه می‌دارد.

مخمسسه جیمی به مطالعه‌ای دردناک از نفوذ کابوس‌وار ایده «مردستان» تبدیل می‌شود؛ جهانی مجازی از «قرص‌های قرمز» و «گروه‌های حقیقت» و قانون ۲۰-۸۰ که براساس آن ۸۰ درصد از زنان فقط جذب ۲۰ درصد از مردان می‌شوند. فضایی تاریک که پر از مردان خودشیفته و اینسل‌هاست که ضمیر شکننده‌شان به مستحق خشم تبدیل می‌شود. از شکلک‌های تمسخرآمیز در اینستاگرام گرفته تا دیپ فیک و دارک وب (وب تاریک که به افراد امکان می‌دهد هویت و مکان خود را از دیگران مخفی نگه دارند)، تمام این موارد می‌توانند کشور دیگری برای افراد بالای ۴۰ سال محسوب شوند. جای تعجب نیست که همان‌گونه که پسر بازپرس باسکومبی می‌گوید، والدین «در تاریکی اند و متوجه نمی‌شوند».

«نوجوانی» نشان می‌دهد که چگونه پسر بچه‌ای مانند جیمی که در ظاهر عادی به‌نظر می‌رسد اما در باطن از خود متنفرد است، می‌تواند بدون اینکه کسی متوجه شود به فردی رادیکال تبدیل گردد. پدر و مادر جیمی به‌یاد دارند که جیمی زمانی که از مدرسه به خانه می‌آمد، مستقیم به اتاق خود در طبقه بالا می‌رفت، در اتاق خود را می‌کوبید و ساعت‌ها پشت

کامپیوتر خود می‌نشست. آنها فکر می‌کردند جیمی امن است. فکر می‌کردند کار درستی را انجام می‌دهند. این سناریویی است که رنگ خطر را برای بسیاری از والدین به صدا در می‌آورد. پدر و مادرها زحمت می‌کشند تا به فرزندان خود آموزش دهند چگونه از خیابان عبور کنند و با غریبه‌ها حرف نزنند. اما به‌ندرت به آنها یاد می‌دهند که چگونه در اینترنت بچرخند. غالباً بین تصویر سرخوشانه و ناآگاهانه والدین از زندگی فرزندان خود و واقعیت آنچه در اینترنت جست‌وجو می‌کنند، شکاف آشکاری وجود دارد. آنها ممکن است فکر کنند فرزندان در حال بازی آنلاین روبلاکس است، اما در واقعیت سایت ردیت را بالا و پایین می‌کند. ممکن است فکر کنند آنها در حال انجام تکالیف مدرسه یا ارسال پیامکی به دوستان خود هستند، اما ممکن است در حال تماشای فیلم‌های مستهجن یا ویدئوهای اندرویت باشند.

چهارمین و آخرین قسمت این مینی‌سریال، جایی است که گراهام فرو می‌یاشد. او از گوله‌ای از خشم به پوسته‌ای خالی از غم، گناه و پشیمانی تبدیل می‌شود. اوج او زمانی است که عروسک خرس بچگی جیمی را زیر پتو می‌گذارد و از آن عذرخواهی می‌کند: «بخشید پسر، من باید بهتر عمل می‌کردم».

جزئیات، نقش بسیار مهمی در واقعی‌تر شدن روایت جیمی ایفا می‌کنند. اینکه دیوارهای اتاق خواب این نوجوان هنوز با کاغذ دیواری با نقش فضایی‌ها پر شده است. جیمی با یورش پلیس مسلح، خود را خیس می‌کند که ما را یاد «پسر بچه کوچک و پخمه‌ای» می‌اندازد که در پس چهره‌اش، حکایتی از خشونتی تکان‌دهنده قرار گرفته. اینکه شخصیت‌هایی مثل ماموری که دوربین‌های مدار بسته را کنترل می‌کند و فروشنده مغازه‌ای که یک نظریه‌پرداز توطئه است، به‌ما هشدار می‌دهند که تمام مردان بالغ می‌توانند به یک اندازه خطرناک باشند. اینکه گرافیتی‌های بی‌معنی روی خودروی ون ادی، پدر خانواده و همسایه فضول، عواملی هستند که صبر او را لبریز می‌کنند.

غذا هم یکی دیگر از جزئیاتی است که به‌طور مکرر به آن اشاره می‌شود. همه می‌دانند که نوجوانان همیشه احساس گرسنگی دارند. زمانی که صبحانه جیمی در سلول به او داده می‌شود، پدرش به‌طور مرتب او را تشویق می‌کند که «کوزنفلکس‌ات را بخور». ساکومی زمانی که سراغ پسرش می‌رود تا روابط سرد خود را التیام بخشد، به او پیشنهاد «سیب‌زمینی و نوشابه» می‌دهد. روان‌پزشک با ریختن مارشملو، شیرینی محبوب بچه‌ها، در لیوان شکلات‌داغ جیمی تلاش می‌کند به او نزدیک شود. جیمی مثل تمام بچه‌های معمولی که از سبزیجات خوش‌شان نمی‌آید، از ایده سالاد در ساندویچ ابراز وحشت می‌کند. خانواده میل سعی می‌کنند با یک صبحانه انگلیسی و غذای چینی، لایه‌ای از زندگی عادی خود را حفظ کنند.

استیون گراهام در «نوجوانی» با فیلیپ بارانتینی همکاری می‌کند که پیش از این فیلم ژانر وحشت «قطعه جوش» را کارگردانی کرده بود که در آن گراهام نقش یک آشپز را داشت.